

maa det let vides, at Forholdet mellem de paa de forskjellige Eiendomme hvilende Skatter haade med Hensyn til Skov- og Agerjord forandres i Lidenes Løb, og at man der træffer Anomalier, der ere ligesaa betydelige, men ogsaa ligesaa naturlig fremkomne som de, det ærede Medlem anførte. Hvor mange Hedestrækninger ere ikke blevne opdyrkede, siden Matrikelen af 1844 blev indført, og hvor mange Moser og Kjør ere ikke siden den Tid blevne til frugtbare Agre, og de ere dog vedblivende anfatte med meget ringe Hartkorn, medens der maaste ligge Jord umiddelbart ved Eiden af med høit Hartkorn. Dog slige Exempler have i Almindelighed ikke Stort at betyde. Den hele Sag er jo ikke noget Nyt; den har været Gjenstand for vidtløftige og grundige Behandlinger tidligere. Den kom frem ved Interpellationer i 1855 og 1856, og senere blev der af Regjeringen nedsat en Kommission betræffende Skylbsætningen af Kongerigets Skove og de andre herhenhørende Forhold. Denne Kommission, der blev nedsat i 1857, indrømmede, at for de Skove, der ved den nye Matrikel vare blevne forbigaaede og overførte med deres Skovskylbshartkorn, var den Skovskylb, der paa hvilede dem, forholdsvis ringe. Det ligger deri, som den ærede Forespørger bemærkede, at hidtil har Skovskylb været beregnet efter Svin paa Nlden, medens nu efter de forandrede Forhold Træets Værdi maa anses for at være det rigtige Grundlag for en Vurdering af Skatteobjektets Skatteværdi. Paa Grund af den store Usikkerhed ved at træffe Bestemmelser i det Enkelte angaaende Udsørelsesmaaden og Betingelserne for en Skatteomlægning tilraade de det store Flertal i denne Kommission ikke at gaa ind paa en ny Omtagning af Skovene. Det forekommer ogsaa mig, at medens de Fordele, som vilde være forbundne med en saadan Omtagning af Skovene, neppe vilde være meget store, vilde derimod Beskaffningen og Besværlighederne, og ikke mindst de sidste ved et Forsøg paa at udføre denne Omtagning vise sig at være overordentlig store. Jeg skulde ogsaa meget drage i Tvivl, at det under de nærværende Forhold skulde kunne lykkes at blive enig om en ny Grundætning for Skylbsætningen af Skovene. Dertil behøves volige Tider, og dertil behøves en mere billig gjensidig Overveielse af deslige økonomiske Forhold, end man kan vente vilde finde Sted, hvis Sagen kom frem nu. Efter den gamle Matrikel af 1844 vare Skovene skylbsatte dels efter Nlden til Svin — det var Skovskylbden —, dels efter Græsning til Kvæg — det var Ager- og Engskovskylbden. Dette sidste var i mange Tilfælde overført paa de Gaarde, der havde Hensittelsen af Græsningen. Ved den nye Matrikels Udsørelse behandlede Skovene saaledes, som jeg nu skal meddele. Naar Ejerne anmeldte Skovene som Hede, blev de forbigaaede og blev uden Videre overførte med

det Skovskylbshartkorn, som de havde. Dersom Skovene ikke havde Skovskylb, men gammel Ager- og Engskovskylb, blev dette fordoblet og overført til Skovskylbden. Hvis de havde baade Skovskylb og gammel Ager- og Engskovskylb, blev dette sidste fordoblet og lagt til Skovskylbden, og hvis de hverken havde det ene eller andet, bleve de ganske vist fri; men Skovskylbden vil faa i Almindelighed findes at være gaaet over som Gammelstat til de Gaarde, der havde Græsningret i Skovene. Naar Skovene ikke ved den nye Matrikulering af Ejerne angaves som Hede, blev de eller ikke blev betragtede som saadanne — dette sidste gjaldt navnlig Dyrehaver og smaa, spredte Strækninger Skov, der henlaa i Fællesskab — blev Skovene anfatte for nyt Ager- og Engskovskylb enten efter den almindelige Jordbonitering eller ogsaa efter Græsning. Men det er meget vanskeligt eller maaste umuligt at paavise, hvilken Boniteringsmaade der er anvendt i de forskjellige Tilfælde. Iøvrigt maa det bemærkes, at Maaden at bonitere efter Græsning til Ager- og Engskovskylb ikke er noget for Skove. Eneftaende, men ogsaa blev benyttet ved Byngstrækninger, Kjør, Løvmoser, og den blev særlig anvendt i stort Maal ved Engstrækninger. Men ligesom det jo ikke kan være Tanken for Dieblisset at ville forandre dette Hartkorn paa disse Strækninger, saaledes vil man jo heller ikke nu kunne tænke paa vilkaarlig at forandre det Ager- og Engskovskylb, der blev lagt paa de Skovstrækninger, der vare boniterede efter Græsning. Endelig er en stor Del Skove efter den nye Matrikel blevne plantede paa Agerjord, der staa for Ager- og Engskovskylb iforveien, og det er meget betydelige Arealer, ikke blot Statsskove og private Skove, men ogsaa de store Hedestrækninger, som Hedeselskabet har beplantet, og som mange andre Private ogsaa have beplantet sig med. Det er meget betydelige Arealer, som paa denne Maade staa for Ager- og Engskovskylb. Disse to sidste Kategorier af Skove, nemlig de, som ved Skylbsætningen af 1844 blev beskattede efter Ager- og Engskovskylb, og de sidste, hvor Skovene ere plantede paa Ager og Eng, der staa for Ager- og Engskovskylb, kan der efter min Mening naturligvis ikke være Tale om nu at omnimatrikulere. En Omnimatrikulering maatte kun angaa de Skove, som ere blevne staaende med det gamle Skovskylbshartkorn fra 1844. I Statistiken angives hele Skovarealet til 319,000 Tdr. Land. Af en i denne Materie bekendt Forsfatter, Docent Müller, anslaaes det en Del større, nemlig til 350,000 Tønder Land. Af dette Areal henhører efter Kommissionens Betænkning de 203,000 Tønder Land under de af mig først berørte Slags Skove, nemlig de, der paa Grund af, at de bleve anmeldte som Hede, blev overførte med deres Skovskylb uden nogen ny Besætning. Men dertil maa lægges de fra Slesvig indbragne Di-